

ספר ישעיהו הנביא

מדויק על צד היותר טוב על פי
המסורה

הונה בעיני נמרץ

על ידי

החכם המובהק מהגר"ר

מאיר הלוי לעמיערים

IL

LIBRO DEL PROFETA ISAIA.

ויען

בחנות האדון א' רייכארט ושותפות

שנת ה' תרל"א לצירה

Ital. & Hebr. It.

www.torah.it

*Haftarà di
Ekev*

14. Or Sion ha detto: Il Signore mi ha abbandonata, e il Signore mi ha dimenticata.

15. Dimenticherà la donna il suo figliuolino che poppa, per non aver pietà del figliuol del suo ventre? ma, avvegnachè *le madri* dimenticassero *i lor figliuoli*, non però ti dimenticherò io.

16. Ecco, io ti ho scolpita sopra le palme delle mani; le tue mura son del continuo nel mio cospetto.

17. I tuoi figliuoli verranno in fretta; e quelli che ti distruggevano, e desertavano, usciranno fuor di te.

18. Alza d'ogn'intorno i tuoi occhi, e vedi; tutti costoro si son rautati, e son venuti a te. *Come* io vivo, dice il Signore, tu ti rivestirai di costoro come di un ornamento, e te ne fregerai a guisa di sposa.

19. Perciocchè le tue ruine, ed i tuoi luoghi deserti, e il tuo paese distrutto, anzi *tu stessa*, sarai allora troppo stretta per gli abitatori; e quelli che ti divoravano si dilungheranno.

20. Ancora ti diranno i figliuoli che tu avrai, dopo che sarai stata orbata *degli altri*: Questo luogo è troppo stretto per me; fattimi in là, che io possa abitare.

21. E tu dirai nel cuor tuo: Chi mi ha generati costoro? conciossiachè io fossi rimasta orbata di figliuoli, e sola, in cattività, e in esilio; e chi mi ha allevati costoro? ecco, io era rimasta tutta sola, e costoro dove erano?

22. Così ha detto il Signore Iddio: Ecco, io leverò la mia mano alle genti, e alzerò la mia bandiera a' popoli; ed essi ti porteranno i tuoi figliuoli in braccio, e le tue figliuole saranno portate in ispalla.

23. E i re saranno i tuoi balii, e le principesse, *lor mogli*, le tue balie; essi s'inchineranno a te, *bassando* la faccia a terra, e lecceranno la polvere de' tuoi piedi; e tu conoscerai che io *sono* il Signore, e che quelli che sperano in me non saranno giammai confusi.

24. La preda sarebbe ella tolta all'uomo prode? e i prigionii *presi* giustamente possono eglino esser riscossi?

25. Conciossiachè così abbia detto il Signore: Eziandio i prigionii *dell'uomo* prode *gli* saran tolti, e la preda del possente sarà riscossa; ed io contenderò con quelli che contendono teco, e salverò i tuoi figliuoli;

26. E farò che i tuoi oppressatori mangeranno la lor propria carne, e s'inebbieranno del lor proprio sangue, a guisa di mosto; e ogni carne saprà che io *sono* il Signore, tuo Salvatore, e tuo Redentore, il Possente di Giacobbe.

CAPO L.

1. Così ha detto il Signore: Dove è la lettera del divorzio di vostra madre, per la quale io l'abbia mandata via? ovvero, chi è colui de' miei creditori, a cui io vi abbia venduti? Ecco, voi siete stati venduti per le vostre iniquità, e la madre vostra è stata mandata via per i vostri misfatti.

2. Perchè, essendo io venuto, non si è *trovato* alcuno? e, avendo io chiamato, niuno ha risposto? è forse la mia mano per alcuna maniera accorciata, da non poter riscotere? o non *vi è egli* in me forza alcuna, da poter liberare? ecco, col mio sgridare io secco il mare, io riduco i fiumi in deserto, *sè che* il pesce loro diventa puzzolente, per mancamento d'acqua, essendo morto di sete.

14 רנה כרתם יהוה עמו ועניו ירחם: ותאמר ציון
15 עזבני יהוה וארני שכחתי: התשפח אשה עולה מרחם
16 בך במנהג נסאלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך: הן על
17 כפים חקתיך חומתיך נגדי חמיד: מחרו בנגד מהרסוך
18 ומחרביך ממך יצאו: שארסביב עינוך ורא כלם
19 נקבעו בארץ חראני ואסי יהוה כי כלם בערי תלפשי
19 ותקשרים כפלה: כי חרבתיך ושמתך וארץ חרסתך
כ כי עתה תצרי מושב ורחקו מבליעך: עוד יאמרו באונך
21 בני שכלך צרלי המקום גשהלי ואשבה: ואמרת
בלבבך מי ילדלי אתאלה ואני שכילה ונלמודה נלהו
וסודה ואלה מי נדל הן אני נשארתי לבדי אלה אפה
22 הם: כהאמר ארני יהוה הנה אשא אלגוים ידי
ואלעמים ארים נפי והבאו בנגד בהצן ובנתך עלפתך
23 הנשאנה: והיו מלכים אמנך ושרותיהם מיניקתך אפים
ארץ ישתחוו לך ועפר רגלך ילחכו וידעת כראני יהוה
24 אשר לא יבשו קני: היקה מנפור מלקוח ואם שכי
כה צדיק ימלט: כירכה אמר יהוה נסדשכי נפור יקה
ומלקוח צריץ ימלט ואתיריבך אנכי אריב ואתבנגך
26 אנכי אושיע: והאכלתי אתמונך אתבשרם וכעסים
דמם ושכרון וידעו כלבשר כי אני יהוה מושיעך ונאלך
אביר ישקב:

CAP. L. נ

נ
א כה ואמר יהוה אי זה ספר בריות אמכם אשר שלחתי
או מי מנשוי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונותיכם
2 נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם: מדוע פאתי ואין
איש קראתי ואין ענה הקצור קצרה ידי מפות ואם
אודבי כח להציל הן בנערתי אתריב ים אשים נהרות

מדבר

3 מדבר תבאש דנתם מאין מים ותמת בצמא: אלביש
 4 שמים קדרות ושק אשים בסותם: אדני יהוה נתן
 לי לשון למודים לרעת לעות את-עף דבר יעיר בפקר
 בפקר יעיר לי און לשמע בלמודים: אדני יהוה פתח
 6 לי און ואנכי לא מרתו אהור לא בסותי: נלי נתתי
 למנים ולתני למרמים פני לא הסתרתי מפלמות ורק:
 7 ואדני יהוה יעורלי עלבן לא נבלמתי עלבן שמתי
 8 פני כחלמיש ואדע כילא אבוש: קרוב מצדיקו מי
 9 ירם אתי נעמדה יחד מיבעל משפט ונש אלי: הן
 אדני יהוה יעורלי מיהוא ירשיעני הן פלם כבנר יבלו
 11 עש יאכלם: מי ככם ירא יהוה שמע בקול עבדו
 אשר הלקו השכים ואין ננה לו יבטח בשם יהוה וישען
 באלהיו: הן בלכם קדתי אש מאורי ויקות לבנו
 באור אשכם ובויקות בערתם מדי היתה נאת לכם
 למצבה השכבון:

נא CAP. LI.

נא

שמעו אלי דדפי צדק מבקשי יהוה הפיטו אל-צור
 2 העבתם ואל-מקבת בוד נקרתם: הפיטו אל-אברתם
 אביכם ואל-שרה תחוללכם כיה אחד קראתו ואברתו
 3 וארבתו: כיינחם יהוה ציון נחם פל-הרבתיה ושם
 מדברה בעדן וערבתיה כגד-יהוה ששון ושמחה ומצא
 4 בה תודה וקול ומרה: דקשיבו אלי עמי ולאמי
 אלי האניני כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים
 5 ארניש: קרוב צדקי יצא ישעי וורעי עמים ישפטו אלי
 6 אים יקו ואל-ורועי יחלון: שאו לשמים עיניכם
 ותביטו אל-הארץ מפתת כישמים בעשן נמלחו והארץ
 כבנר תבלה וישביה כמודן ימותון וישועתי לעולם
 תהיה

3. Io rivesto i cieli di caligine, e metto un ciliccio per lor coverta.
 4. Il Signore Iddio mi ha data la lingua de' dotti, per saper parlare opportunamente allo stanco; egli mi desta ogni mattina l'orecchio, per udire come i dotti.
 5. Il Signore Iddio mi ha aperto l'orecchio, ed io non sono stato ribello, non mi son tratto indietro.
 6. Io ho porto il mio corpo a' percotitori, e le mie guance a quelli che mi strappavano i capelli; io non ho nascosta la mia faccia dall'onte, nè dallo sputo.
 7. Ma il Signore Iddio è stato in mio aiuto; perciò, non sono stato confuso; perciò, ho renduta la mia faccia simile ad un macigno, e so che non sarò svergognato.
 8. Colui che mi giustifica è prossimo; chi contenderà meco? presentiamoci pure amendue insieme; chi è mio avversario? accostisi pure a me.
 9. Ecco, il Signore Iddio è in mio aiuto; chi mi condannerà? ecco, tutti coloro saran logorati come un vestimento; la tignuola li roderà.
 10. Chi è colui, d'infra voi, che tema il Signore, che ascolti la voce del suo servitore? benchè cammini in tenebre, e non abbia chiarezza alcuna, pur confidisi nel Nome del Signore, e appoggisi sopra l'Iddio suo.
 11. Ecco, voi tutti che accendete del fuoco, e vi attorniate di faville, camminate alla luce del vostro fuoco, e alle faville che avete accese. Questo vi è avvenuto dalla mia mano; voi giacerete in tormento.

CAPO LI.

1. Ascoltatemi, voi che procacciate la giustizia, che cercate il Signore; riguardate alla roccia onde siete stati tagliati, e alla buca della cava onde siete stati cavati.
 2. Riguardate ad Abrahamo, vostro padre, e a Sara, che vi ha parlatoriti; perciocchè io lo chiamai solo, e lo benedissi, e lo moltiplicai.
 3. Perciocchè il Signore consolerà Sion, egli consolerà tutte le sue ruine, e renderà il suo deserto simile ad Eden, e la sua solitudine simile al giardino del Signore; in essa si troverà gioia ed allegrezza; lode, e voce di canto.
 4. Attendi a me, popol mio; e tu, mia nazione, porgimi gli orecchi; perciocchè la Legge procederà da me, ed io assetterò il mio giudicio, per luce de' popoli.
 5. La mia giustizia è vicina; la mia salute è uscita fuori, e le mie braccia giudicheranno i popoli; l'isole mi aspetteranno, e spereranno nel mio braccio.
 6. Alzate gli occhi vostri al cielo, e riguardate in terra a basso; perciocchè i cieli si dissolveranno a guisa di fumo, e la terra sarà logorata come un vestimento, e i suoi abitanti similmente morranno; ma la mia salute sarà in eterno, e la mia giustizia non iscaderà.